

ЗОРИЩА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петък. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло медисидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвѣрти отъ бѣло медисидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групъ или въ пощенскы тилбры (пулове) Турскы, Иѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, НОЕМВРІЙ 12, 1876.

Брой 46.

ПРАВСТВЕННО-ТО СЪВЪРШЕНСТВО НА ИСУСА ХРИСТА.

(Продълженіе.)

Въ минжлы-тъ два броя ный спомехмы на кѣсо иѣкои отъ много-то прѣвѣсходства, които сѣ видятъ толкова ясно въ животъ-тъ на Исуса Христа. Сега ще прѣдставимъ вкратцѣ иѣколко размышленія за да покажемъ чѣ той не само е ималъ много прѣвѣсходства, но чѣ той, наистинж, е былъ напълно съвършенъ.

1) Той е былъ съвършенъ въ всички-тъ си отношенія къмъ чловѣцы-тъ.

Евангелія-та описватъ поведѣніе-то му почти въ всички-тъ отношенія и разны положенія на чловѣчески-тъ животъ. Той е говорилъ много думы и е правилъ много дѣла. Той сѣ е срѣщалъ съ всякакъвъ видъ людѣ — пріятелѣ и непріятелѣ, богаты и сиромасы, учены и невѣжы, добры и злы; но, въ всякой случай, той е казвалъ и е правилъ тѣкмо онова, което е было добро и прилично. Оиѣзи, които искрено сѣ жалели да сѣ поучатъ, той ги е поучавалъ съ търпѣніе; а онѣзи, които сѣ търсѣли съ лукавство и съ злобж да го заплетатъ въ думы-тъ му, той ги е посрамивалъ. На онуждены-тъ той е послуживалъ съ радость; и колкото отруденъ и да е былъ, той никога не е отказвалъ никому, който е търсилъ помощъ отъ него. Той, наистинж, е укорявалъ и е осаждалъ онѣзи, които сѣ постоиствуваели въ грѣхъ-тъ. Но, въ сѣщо-то врѣме, плакалъ е върху осажданіе-то имъ. Той е чувствувалъ чловѣчески-тъ слабости, съчувствувалъ е съ наскърбены-тъ, призовавалъ е всички-тъ обременены да дойдатъ при него и ги увѣрилъ чѣ ще даде мѣдрость на невѣжы-тъ, силж на слабы-тъ, прощеніе на кающы-тъ сѣ, и вѣченъ животъ на всички-тъ, които искренно го приматъ. Той не е търсилъ свое-то удоволствіе, но прѣдалъ себе си за добро-то на нашій-тъ грѣшентъ родъ. Даже и когато не е ималъ дѣ да подслони главж-тъ си, Той постоянно е спомагалъ на другы-тъ. Той никога не е употрѣблявалъ чудеснж-тъ си силж за свое-то си успокоеніе или наслажденіе, но вынжгы за добро-то на другы-тъ, и слѣдъ като е прѣтърпѣлъ униженіе, хулы и страданія, той сѣ е прѣдалъ на смъртъ за грѣшны-тъ.

Исусъ Христосъ е любилъ чловѣцы-тъ тѣй както никой другъ не ги е любилъ. Другы-тъ чловѣцы въобще сѣ любили онѣзи, които сѣ были отъ тѣх-но-то семейство, или отъ тѣхно-то общество, или отъ тѣхний-тъ народъ; но Исусъ Христосъ е любилъ онѣзи, които не сѣ были отъ негово-то семейство, нито отъ негово-то общество, нито отъ неговый-тъ народъ. Той е любилъ всички-тъ чловѣцы отъ какъ-

вото племе или народъ и да сѣ были тѣ.

Другы-тъ чловѣцы, въобще сѣ обичали кроткы-тъ, смиренны-тъ и добродѣтели-тъ; но Исусъ е обичалъ и грѣшны-тъ, и горделивы-тъ и развратны-тъ. Мнозина другы сѣ обичали пріятелѣ-тъ си; но Исусъ е обичалъ и непріятелѣ-тъ си. Повече-то другы чловѣцы сѣ обичали подобны-тъ си съ единж пристрастнж любовь, която често е прикривала недостатocy-тъ имъ и е извинявала пороцы-тъ имъ; но Исусъ е обичалъ чловѣцы-тъ съ такава искреннж любовь, която нито е прикривала недостатocy-тъ имъ, нито е оправдавала лошы-тъ имъ дѣла. Той е откривалъ грѣхове-тъ имъ и строго ги е осаждалъ за да можахж тѣ да сѣ избавятъ отъ тѣхъ. Другы сѣ обичали пріятелѣ-тъ си толкозъ, щото тѣ сѣ были готови да пожертвуватъ иѣщо за тѣхъ; но Исусъ толкова е любилъ непріятелѣ-тъ си, щото той е положилъ животъ-тъ си за тѣхъ.

Исусъ е былъ съвършенъ въ всички-тъ си отношенія къмъ чловѣцы-тъ, защото негово-та любовь за тѣхъ е была съвършенна.

1). Върховно-то прѣвѣсходство на Исуса Христа, обаче, е състояло въ съвършеннж-тъ му прѣданность на Бога Отца. Той е былъ съвършенъ въ покорность-тъ си на Отца. Той е былъ покоренъ не само въ иѣкои случаи, но въ всякой случай — въ всичко което е говорилъ и въ всичко което е правилъ. Той никога не сѣ е колебалъ въ покорность-тъ си, ако тя и да го е водила до Гетсѣманіж и до Голготж.

Тѣзи съвършенна покорность е произлязла отъ съвършеннж-тъ му любовь къмъ Бога Отца; и тѣзи върховна любовь къмъ Отца е произвела такава чудеснж любовь къмъ чловѣцы-тъ.

Исусъ Христосъ, наистинж, е былъ съвършенъ, защото той е съединявалъ въ себе си съвършеннж любовь за Бога и за чловѣка, и защото неговый-тъ цѣлъ животъ е былъ едно непрѣстанно обявленіе на тѣзи любовь.

Такъвъ е характеръ-тъ на Исуса Христа споредъ както сѣ описва въ Евангелія-та. Какъвъ недостатокъ може да сѣ намѣри въ него? Какво прѣвѣсходство му липсува? Не ли е той, наистинж, съвършенъ?

Ако бы иѣкои да кажатъ, чѣ Евангелисти-тъ сѣ измыслили това описаніе на Исуса Христа, то ще имъ напомнимъ за силны-тъ и неопровержымы-тъ доказательства за достовѣрность-тъ на Евангелисти-тъ. Ный ще имъ отговоримъ още съ думы-тъ на Руссо: «То бы было още по-чудесно за чѣтыри души да сѣ измыслили такава животоописаніе отъ колкото за такава лице дѣйствително да е живѣло». Никой другъ историкъ не е описвалъ такава лице, и никой писателъ на ро-

маны не сѣ е даже въображавалъ. Нуждно е още да забѣлжимъ какъ Евангелисти-тъ прѣдставятъ или описватъ характеръ-тъ на Исуса. Тѣ не даватъ единъ каталогъ съ прѣвѣсходства, и послѣ да утвърдяватъ чѣ Исусъ Христосъ ги е ималъ. Тѣ не показватъ негово-то съвършенство по никой другъ начинъ освѣнъ чрѣзъ разказваніе просто що е говорилъ и що е направилъ. Не ли е съвѣстж неимовѣрно чѣ Матѣей единъ мытарь, и Иоанъ единъ рыбаръ — двамата неучени мѣжѣ — да сѣ могли да измыслятъ единъ личность, която прѣзъ 18 вѣка сѣ е почитала отъ образованны-тъ свѣтъ? Ныѣшны-тъ безвѣрници приматъ това. Даже Страусъ пріема чѣ, като сѣ исключатъ чудеса-та, които тѣ казватъ чѣ Исусъ направилъ, той е былъ такъвъ какъвто Евангелисти-тъ го описватъ. (Слѣдва).

СТОЙНОСТЬ-ТА НА ДУШЖ-ТЖ.

4.

Колко струва душа-та?

Въ послѣдній-тъ си брой доказахмы вкратцѣ чѣ душа-та е твърдѣ драгоценна, защото тя има чуднж способность за знаніе. Тя има и другы способности които сѣ още по-драгоценны. Душа-та има чуднж способность за радость и за скърбъ.

Тя е надарена не само съ умственое, но и съ чувствително естество, и способность-та ѣ за радость и за скърбъ е толкова чудна колкото и способность-та ѣ за знаніе. Не е нужно да даваме доказательства за това, защото ежедневно-та опытность на всякого е достаточна да го убѣди чѣ то е така. Всякой знае каква радость понѣкога проницава сѣрдце-то и каква скърбъ понѣкога наранява душж-тъ. Чловѣческо-то естество въ това отношеніе е възвышено много надъ скотско-то естество. Животны-тъ чувствуватъ радость или скърбъ само до единъ твърдѣ малкж степенъ. Тѣхны-тъ лица не показватъ радость-тъ или скърбъ-тъ които толкова често сѣ отразяватъ въ чловѣчески-тъ лица; тѣхны-тъ устны не изразяватъ нито въсклицанія на наслажденіе, нито плачове на печаль. Тѣ не сѣ, наистинж, съвършенно лишены отъ такыва чувствованія; но тѣзи чувствованія сѣ твърдѣ повърхностны и прѣходящы въ сравненіе съ онѣзи, които възлыватъ чловѣчески-тъ сѣрдца. Чловѣцы-тъ понѣкога опыватъ радости толкова чрѣзмѣрны щото да въспржтъ тупаніе-то на сѣрдца-та имъ и даже да погубятъ животъ-тъ имъ. Ный смычели въ исторіж-тъ на мѣченицы-тъ за радости толкова чрѣзмѣрны щото даже остра-та сабя на палачъ-тъ не може да ги отмахне, нито пакъ горящый-тъ огнь да ги пояде.

Душа-та има подобнж способность за скърбъ. Тя може да пролива горчивы слзы, и даже да прѣтърпѣва скърбъ толкова угнѣтителнж, щото да не може никакъ да плаче. Душа-та наистинж много сѣ прѣвѣзвышава по причинж на чувствително-то си естество, и стойность-та ѣ много сѣ увеличава по причинж на способность-тъ ѣ за радость и за скърбъ; и даже ако настояща-та ѣ способность да не сѣ увеличи въ бжжжжж, тя ще има единъ неписказанж стойность. Има причина, обаче, да вѣрваме чѣ способность-та на душж-тъ за радость и скърбъ не е ограничена, и чѣ настояща-та ѣ способность ще сѣ развива непрѣстанно прѣзъ вѣчность-тъ. Понеже най-умны-тъ сѣ още просты дѣца въ знаніе-то, въ сравненіе съ онова което тѣ има да станжтъ, по сѣщый-тъ начинъ вѣроятное чѣ настоящы-тъ ни радости и скърби сѣ нищо въ сравненіе съ онѣзи, които ще чувствуваме отпослѣ. Безъ съмнѣніе има такыва великы радости, които ный можемъ да постигнемъ, и които ный никога още даже не смы си въображавали, защото е писано въ слово-то Божіе: «Око не е видѣло и ухо не е чуло, и на чловѣка на сѣрдце-то не е дохождало, това което е приготвилъ Богъ за тѣзи които го любятъ». Има и такыва дълбокы горести, въ които може да сѣ хвърлимъ, и за които ный още нищо не знаемъ. Ный трѣбва да заключимъ отъ начинъ-тъ по който самый-тъ Спаситель описва мѣжы-тъ за изгубены-тъ, чѣ тѣ трѣбва да сѣ ужасны. Душа-та никога, може-бы, не ще достигне до онѣзи степенъ блаженство, задъ коѣто тя не може да прѣмине; тѣй сѣщо тя не може да достигне до онѣзи степенъ окаянство, задъ коѣто тя не може повече да търпи. Какво устройство има чловѣческа-та душа! Какво чувствително естество тя притяжава! Колко голѣмы ѣ сѣж настоящы-тъ способности за радость и за скърбъ! До какъвъ удивителнж степенъ тѣзи силы ще сѣ развѣжтъ прѣзъ безкрайны-тъ вѣкове на вѣчность-тъ! Тогава колко струва тя? Не заслужавали да сѣ трудимъ за благосостояніе-то ѣ? (Слѣдва).

Работа-та, коѣто всѣкой има да върши за Христа, е тамъ дѣто той сѣ намѣрва; всѣкой трѣбва да върши такава работж, какъвто Богъ му дава, а не да чака за какъвто той самъ си въображава.

Когато стане голѣма буре, много отъ гнилы-тъ клонове на дървета-та падатъ. Тѣй и въ врѣме на искушенія, на бѣды и на гоненія, много мншми христіани отстѣпватъ отъ вѣрж-тъ.

Ний често ся молимъ: « да дойде царство-то твое »; но колко жално е като Христово-то царство още не е дошло въ наши-тъ сърца, като даже тамъ царуване-то на Христа не е съвършено. Колко често сърца-та ни воюватъ противъ него. Колко равнодушни сж тѣ къмъ волѣ-тъ му, и студени къмъ службѣ-тъ му.

Начало-то и конецъ-тъ на вино-нийство-то. —

Испърво, то оживотворява и весели, но неспослѣ, отравява и полудѣва. Испърво то причинява веселѣжъ и ибени, но неспослѣ произвожда скърби и клѣтвы. Испърво то ся види да побужда добри и пріятелски чувства, а неспослѣ причинява хулы, каранія, біенія и убійства.

Испърво то възбужда живость и блистателность въ лице-то на чловѣка, но послѣ прави очи-тъ му червени и лице-то му грубо и скотско.

Испърво то ся види като да възбужда ума на живѣ дѣятельность и да му помага за пріятни разговори, но послѣ го прави неспособенъ за всѣко достойно и почтенно дѣло, като го свѣля до най-нискъ степенъ на безправственостъ. Испърво то оживотворява тѣло-то и го прави да върши чудны работы, но послѣ тѣркали долѣ на земѣ-тъ даже и най-силный-тъ.

Испърво піяница-та брѣи себе си за най-честитѣ, но послѣ припознава че той е най-окаяненъ отъ всички-тъ. Въ начало-то піяница-та може да е былъ здравъ и да е ималъ честитѣ домъ, но послѣ той става немощенъ и домъ-тъ му запустѣлъ; испърво той може да е былъ почтенъ въ общество-то, но послѣ всѣкой почтенъ чловѣкъ страши отъ него.

Испърво винопійство-то весели за единъ часъ, но послѣ причинява скърби и охканія за прѣзъ вѣчность-тъ.

Мнозина казватъ, азъ не вѣрватъ че има бѣдѣщій животъ и сѣденъ день; но тѣхно-то невѣріе може ли да унищожи тѣзи нѣща? Окаяненъ е онзи който ся утѣшава съ невѣріе-то си!

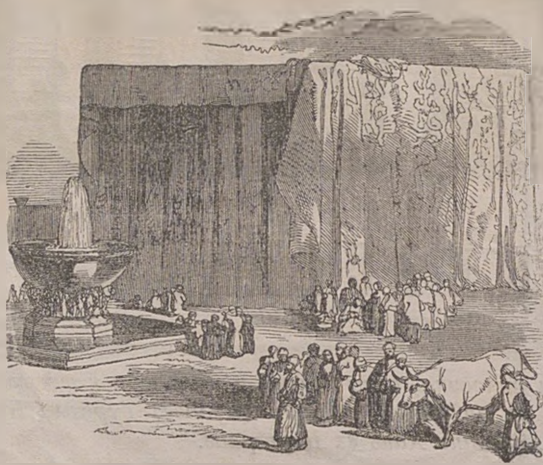
Ний трѣбва първо да станемъ добри прѣди да можемъ да правимъ добро.

Въ врѣме на скърби и бѣды ний можемъ да ся научимъ много полезны уроцы, които въ никой другъ случай не можемъ да научимъ.

Цѣлый-тъ свѣтъ выка; Дѣ е чловѣкъ-тъ който да ни спасе? Ний искамы единъ чловѣкъ! Не търсете толкова надалечъ този чловѣкъ. Вый го имате на рѣжъ. Този чловѣкъ сте вый, азъ, и всякой отъ насъ! . . . Какъ да станемъ чловѣцы? Нищо по-мѣчно нѣма, ако не искамы да станемъ чловѣцы; е нищо по лесно, ако искамы да станемъ.

Прѣзъ прѣмнижы-тъ 60 години въ Сѣдинены-тъ Дѣржавы у Америкѣ сж ся прѣселили повече отъ 9,000,000 души отъ други части на свѣтъ-тъ.

Производительный-тъ трудъ е единичный-тъ капиталъ, който обогатява единъ народъ, и распространява народно-то благоденствіе и благосостояніе. Въ всякъ работѣ има полза, казва Солонъ.

СКЫНІЯ.

Скынія-та е единъ шатѣръ или едно приврѣменно жилище. Въ Св. Писаніе тя ся употрѣблява най-паче за шатѣръ-тъ направенъ отъ Моисея по Божіѣ заповѣди като мѣсто за Богослуженіе на Еврей-тъ прѣди да ся направи храмъ-тъ. Божіи-тъ наставленія за направѣ-тъ на тѣзи скыніи ся съдържатъ въ Исх. гл. 25 и въ послѣдующы-тъ главы. Тя обыкновенно ся нарича скынія на събрание-то, и по нѣкога скынія на свидѣтельство-то.

Скынія-та е имала единъ дългнестъ правоугленъ образъ и е была 30 лактіе дълга, 10 широка и 10 висока, Исх. 26; 15—30. 36; 20—30. Двѣ-тъ страны и западный-тъ край сж были направлены съ дѣски отъ дѣрво-то ситтимъ, обкованы съ злато и намѣстены въ сребърны подложки. На върхъ-тъ тѣ сж были свързаны съ прѣчки отъ сѣщо-то дѣрво обкованы съ злато, и прѣкараны прѣзъ златны колцета, които сж были заловены на дѣски-тъ. На источный-тъ край, дѣто е былъ входъ-тъ, не е имало дѣски, но само петъ стѣлпове отъ дѣрво ситтимъ, на които

върхове-тъ и свързкы-тъ сж были обкованы съ злато, и златны-тъ имъ куки сж стоели на 5 мѣдн подложки. Скынія-та е была покрита съ 4 разны видове завѣсы. Първый-тъ и вѣтрѣшний-тъ покрывъ е былъ отъ виссонъ, великолѣпно украсенъ съ херувимы отъ синѣж, багрянѣж и червенѣж красѣж; той е образувалъ красный-тъ горенъ пометъ (таванъ). Второй-тъ покрывъ е былъ направенъ отъ добръ козинѣж; третій-тъ отъ овиншки кожи или отъ червенъ сахтанъ; и четвъртый-тъ и външній-тъ покрывъ отъ по-дебелъ мешинъ. Ний казахмы вече че источникъ-тъ край на скыніи-тъ не е ималъ дѣски, но само 5 стѣлпове отъ дѣрво ситтимъ: той е былъ покрывъ съ единъ богато украсенъ завѣсѣж окаченъ на тѣзи стѣлпове, Исх. 27; 16.

Такава е была въканность-та на священижъ-тъ скыніи. Тя е была разделена на двѣ отдѣленія посредствомъ 4 стѣлпове 2 1/2 лактіе отдалечены единъ отъ другъ, които сж были направлены отъ дѣрво ситтимъ обковано съ злато, както горѣспоменѣжы-тъ стѣлпове, само че тѣ сж стоели на сребърны подложки вмѣсто на мѣдны, Исх. 26; 32. 36; 36; и на тѣзи стѣлпове е было окачено едно покрывало, направено отъ сѣщы-тъ вещества отъ които е было направено онова на источникъ-тъ край, Исх. 26; 31—33. 36; 35. Евр. 9; 3. Въобще ся прѣдполага че вътрѣшность-та на скыніи-тъ е была така разделена, както храмъ-тъ. Двѣ-трети отъ цѣлѣ-тъ дължинѣж сж были назначены за първѣ-тъ стаи, или за Святай, и една-третя за вторѣ-тъ стаи, или за Святая-Святихъ. И така първа-та ще да е была 20 лак-

тіе дълга, 10 широка и 10 висока, а послѣдны-та по 10 лактіе на всякъ странѣ. Забѣлѣжительно е че ни-то Святай ни-то Святая-Святихъ сж имали прозорцы. По тѣзи причинѣж е имало пужда за свѣтлинѣж въ единѣ-тъ отъ тѣхъ за службѣ-тъ която е ставала тамъ.

Скынія-та е стояла въ единъ дворъ, 100 лактіе дългъ и 50 широкъ, Исх. 27; 18. Този дворъ е былъ заобиколенъ отъ мѣдны стѣлпове, украсени съ сребро и поставени по 5 лактіе на разстояніе единъ отъ другъ, по 20 на всякъ странѣ и по 10 на всякой край. Подложкы-тъ имъ сж были мѣдны, и сж были свързаны съ земѣ-тъ чрѣзъ колове отъ сѣщый-тъ металл, Исх. 38; 10, 17, 20. Высочина-та имъ е была, вѣроятно, 5 лактіе. Толкова лактіе е была и дължина-та на завѣсы-тъ, които сж были окачены на тѣхъ, Исх. 38; 18. Тѣзи завѣсы, които сж образували единъ оградъ отъ дворъ-тъ, сж были отъ бѣлѣ виссонъ, Исх. 27; 9. 38; 9, 16, освѣнъ завѣсѣж-тъ при входъ-тъ на источникъ-тъ край, който е была отъ синѣж, багрянѣж, червенъ и бѣлѣ виссонъ, съ вѣрвы да ся вдига нагорѣ или да ся тегли настранѣж когато священици-тъ сж влизали въ дворъ-тъ, Исх. 27; 16. 38; 18. Въ този дворъ ся стояли олтарь-тъ на всесѣжженія-та и омывальный-та. Този олтарь е былъ поставенъ въ единъ линіи между врата-та на дворъ-тъ и врата-та на скыніи-тъ, но по близо до първѣ-тъ, Исх. 40; 6, 29; омывальный-та е стояла между олтарь-тъ на всесѣжженія-та и врата-та на скыніи-тъ, Исх. 38; 8. Въ този дворъ венчкы-тъ Израилѣи сж приносили приношенія-та си, обрѣчанія-та си и молитвы-тъ си. (Hadden)

АНГЛІЙСКИЙ-ТЪ ПОХОДЪ КЪМЪ СѢВЕРНЫЙ-ТЪ ПОЛЮСЪ.

На 1875 прѣзъ Маія една експедиція отъ два вапора трѣгнѣж отъ Англіи за къмъ сѣверный-тъ полюсъ съ цѣлъ за новы открытія. Тя е была снабдена съ отличны капитаны, съ опыты корабленици и съ всички-тъ потребности за зимуваніе-то въ арктический-тъ поясъ и за пѣтуваніе по ледъ-тъ. Въ неѣж е имало и нѣколко учени мѣжѣ. Тѣзи експедиція, която ся очакваше да отсѣтствува 2—3 години, на 15-й минѣлаго ся и завѣршила въ Ирландско-то крайбрѣжіе. Слѣдующе-то е едно кратко описаніе на пѣтуваніе-то ѣ:

Два вапора слѣдвали пѣтъ-тъ си съ мѣжнотіи прѣзъ начупеный-тъ ледъ между крайбрѣжія-та на Гринландіи и на Америкѣ додѣто достигли до единъ ширинѣж отъ 81° 44'. Тука въ единъ малѣкъ заливъ при Американско-то крайбрѣжіе, единный-тъ отъ вапоры-тъ прѣмнижѣж зимѣ-тъ, а другой-тъ слѣдвалъ да отива къмъ сѣверъ додѣто достигнѣж до единъ ширинѣж отъ 82° 27', дѣто ся възпрѣлъ отъ дебелый-тъ ледъ и останѣж да прѣзимува. Расстояние-то между два-та вапора е было само 70 мили покрывъ съ ледъ, и пѣтуваніе-то е было толкова мѣчно, щото тѣ не сж имали сообщеніе единъ съ другъ за нѣколко мѣсецы. Слѣпцето исчезнѣло отъ небосклонъ-тъ на 12 Октомврія, и въ продълженіе на 142 дня чловѣцы-тъ на вапоры-тъ сж стоели въ тѣмнотѣ. Студъ-тъ е былъ твърдѣ голѣмъ. Срѣдны-та температура

за 14 дня прѣзъ зимѣ-тъ е сѣ градуса подъ леденѣ-тъ точкѣж. Голѣмый-тъ студъ 104 градуса сѣщѣж-тъ точкѣж. Живакъ-тъ за нѣ прѣзъ зимѣ-тъ стоялъ замръзъ и толкова голѣмъ былъ студъ-тъ чловѣцы-тъ едваж можали да на кувертѣж-тъ на вапоры-тъ. Баче, сж были тѣи добръ пригот студъ-тъ щото не пострадалъ го. Тѣ прѣмнижѣж дългый-тъ на тѣмнотѣж-тъ съ четеніе, пѣанія звы забавленія. Корабленици-тъ двали като въ едно редовно учѣа капитани-тъ имъ были учители.

На 29 Февр. слѣнце-то наскѣявило. Сообщеніе-то ся отворило ду два-та вапора прѣзъ Марта, опѣзи които направили сообщеніе единъ чловѣкъ умрѣлъ. Въ пѣ седмицѣж на Априлія всички-тъ бленици и капитани съ исключе 6 души, оставили вапоры-тъ и сѣ въ разны посокы да пѣтуватъ ели. Една дружина слѣдвала крайнѣж-тъ линіи на Американскый-терикъ прѣзъ едно разстояніе отъ мили. Най-сѣверна-та земя, нарѣчъ Мысъ Коломбія, была на ширинѣж 7'. Друга дружина слѣдвала краіе-то на Гринландіи до ширинѣж 18'. Третья дружина пѣтувала на къмъ Сѣверный-тъ полюсъ и на Маія достигнѣж до ширинѣж 83° 26". Тѣзи е най-далечна-та точка който никой отпонапрѣдъ не е достигнѣж. Тѣзи дружина прѣмнижѣж крайбрѣжія-та на Америкѣ и на Гринландіи, дѣто ся е намѣрила прѣдъно замръзнѣло море. По толкова но е было пѣтуваніе-то, щото можала да пѣтува само по 1 1/4 мили. Въ продолженіе на 72 дня, отдалечила 73 мили отъ вапорѣж, отдѣто до полюсъ-тъ е имало още мили. Тя не е можала да отиде подалечъ, и по причинѣж на голѣмы трудове и на нѣманіе-то на прѣхранѣж, трима души отъ неѣж умрѣли пѣтъ-тъ и были заровени въ свѣтъ Обыкновенный-тъ ледъ е отъ 2 до крака дебелъ, но въ полярно-то той былъ отъ 80 до 120 крака дебелъ на който горня-та часть была 150 ка надъ водѣж-тъ. Този ледъ е хвърлялъ отъ движеніе-то на море въ всякакъвъ образъ, и въ нѣкогоста той можалъ да ся прѣмнижѣж чрѣзъ просачаніе-то на единъ пѣти бравѣж.

Всички-тъ дружины прѣтеглили лѣмѣж мѣжѣ, студъ и болѣсть, и мѣ души отъ тѣхъ сж завѣржили на вапоры-тъ почти полумъртвы. Но съ мощъ-тъ на добро нагледваніе и лѣве тѣ оздравѣли освѣнъ 4-ма души, които споменѣжмы вече че умрѣли. Болѣсть-та отъ коѣж-то почти вси тѣ страдали ся явявала подъ кожѣж. Тя ся причинявала отъ нѣманіе-то прѣснѣж хранѣж. Никаквы слѣды отъ лѣовѣчески сѣщества не сж ся намѣри задъ 81° 52' ширинѣж и твърдѣ малѣ птичета и други животны сж ся видѣли.

Ледъ-тъ въ полярно-то море пѣлъ да ся чупи слѣдъ 20 Юлія. Въ порѣ-тъ, който былъ по къмъ сѣверъ трѣгнѣж на 31 Юлія и слѣдъ едъ голѣмъ борѣж съ ледъ-тъ дошелъ и другой-тъ вапоръ на 12 Августа. Два-та вапора трѣгнѣж къмъ югъ на 20 Августа прѣзъ сѣупеный-тъ ледъ но едваж на 9 Септемврія тѣ достигнѣж до отворено море. На 25 Септемврія тѣ пристигнѣж въ Диско

иборъжия-та на Гринландіѣ, и от-
търъгнали прѣзъ океанъ-тъ.
Тѣзи експедиція достигнала до ед-
но-далечна точка отъ послѣднѣ-
Американскѣ Експедиціи, и е бы-
твърдъ честита да ся върне благо-
учно. Сега станѣ известно че по-
ярно-то море не може да ся пъту-
по причинѣ че тамъ обыкновенный-
ледъ е 80 крака дебелъ, и още че
верный-тъ полюсъ не може никога да
достигне отъ чловѣка.

СОЛЬ.

Соль-та е едно химическо сложение
единъ възземець отровенъ газъ и
единъ металъ. Тя е само-то иско-
е вещество което ся употрѣблява
хранѣ всемирно отъ чловѣцы-тъ и
по-высоки-тъ родове животны. Тя
като съхранитель на здравіе-то
чловѣцы-тъ, защото безъ неѣ не
може да ся приготви нито хлѣбъ, нито
друго нѣкое обыкновенно ястіе. Забъ-
жено е още че и нѣкои видове ра-
стения не могатъ да вирѣйтъ безъ
соль. Тя дѣйствува и като лѣкъ, и лѣ-
тари-тъ ѣ употрѣбляватъ въ нѣкои бо-
лѣсти. Солени бани, естественны или
искусственны, ся броятъ като лѣковиты.
Тя ся употрѣблява и за нѣкои химиче-
скы произведенія, особенно за правѣ-
не содж. Само за това въ Франціи ся
издѣлываютъ около 38,400,000 омы соль
та годишн-тъ, а въ Гласговъ, у Ан-
гліи, само едно заведеніе за правѣне
ома е издѣлило около 20,800,000 о-
мы соль въ 10 години. Понеже соль-
та е толкова важно ископаемо, тя всѣ-
кога е била источникъ на голѣмѣ тър-
ѣ, и понекога е бивала причина
на неприяны соперничества и политиче-
скы прѣвраты. Право е казалъ единъ
учень, че държава, въ коѣто не ся про-
извожда соль, може понекога да ся из-
ложн на най-голѣмы опасности, и че
една отъ длѣжности-тъ на всѣко пра-
вительство е да гледа што държава-та
ку всѣкога да е снабдена изобилно съ
соль.

Соль-та изобилува въ всички-тъ час-
ти насѣтъ-тъ. Тя естествено ся намѣ-
ва въ двѣ състоянія, на каменіе и разѣ-
сѣна въ водѣ, отъ коѣто тя ся вади
искусствено и тогава ся нарича мор-
ска соль. Каменна-та соль обыкновенно
ся намѣрва съдружена съ гипсъ (алчія),
съ гипъ или съ пѣсчѣнъ камыкъ. Го-
лѣми пластовѣ соль ся намѣрватъ въ
Испаніи по Пиринейскы-тъ планины,
по долини-тъ Кадронъ и другагѣ дѣ-
то тя съставя могилы отъ 85 до 170
мѣстѣ высоки; въ Полшѣ, въ Тиролѣ,
въ Баваріи, при Салцбургѣ, въ Ебенсѣ
у Горниѣ Австріи, въ Трансильваніи,
въ Галиціи и Горниѣ Силезіи; въ
Вашко; въ нѣкои страны на Франціи;
въ Швейцаріи; въ Кеширѣ у Англіи;
въ сѣвернѣ Африкѣ дѣто образува мо-
гилы и пространны поляны: въ сѣвер-
нѣ Персіи, въ Индостанѣ, въ Китай и
въ Азіатскѣ Русіи; у Южнѣ Амери-
кѣ въ Бразиліи, въ Перу, въ Колумбіи
и въ Венезуелѣ, а у Сѣвернѣ Аме-
рицѣ въ държавы-тъ Виргініи и Лу-
изианѣ. Въ Русіи, у Кавказѣ, наскоро
ся открыли вѣтхы рудницы, за ко-
то ся прѣдполага да сѣ най-древни-тъ
въ свѣтъ-тъ; въ тѣхъ сѣ ся намѣрили
каменны сѣчива, оставены тамъ отъ не-
запаметны врѣмена. Много пѣти смѣ-
слушали да говорятъ че такава соль ся
намѣрвала и въ нѣкои мѣста изъ Бѣл-

гаріи, но не знаеѣ наздраво далѣ
това е истина, защото нѣма мѣсто дѣ-
то да ся вади соль. Най-забѣжител-
ны-тъ рудницы ся намѣрватъ въ Пол-
шѣ и въ Унгариѣ. Опиши въ Краковѣ
сѣ ся работили още отъ 1250 г., но
пакъ ся прѣсѣмѣта сега че въ тѣхъ има
соль довольно да снабдява всичкы-тъ
сѣтъ още за нѣколко вѣкове.

Соль често ся намира и въ извори.
Главни-тъ солени извори сѣ въ Ке-
ширѣ, Устѣширѣ и Стефопирѣ, у Ан-
гліи; въ Виртембергѣ у Прускѣ Сак-
соніи и въ сѣвернѣ Италиѣ. Морска соль
ся прави почти въ всѣхъ държавѣ.
Франція, Испанія, Португалия и Италия,
заедно съ нѣкои островы въ Срѣдизе-
мно море, сѣ главни-тъ производители
на морскѣ соль; и тѣ, заедно съ Ан-
гліи, сѣ главни-тъ държавы които из-
носятъ соль на възъ. Въ Русіи соль-
та въ рудницы-тъ, въ извори-тъ и въ
езера-та е неизчерпаема. Въ нѣкои
мѣста въ Турціи ся произвожда мор-
ска соль, но не знаеѣ далѣ и колко ся
износя навънъ. Цѣло-то количество
соль, што ся произвожда по свѣта,
не е известно. На 1821 л. отъ рудни-
цы-тъ въ Европѣ ся произвело отъ
1,000,000,000 до 1,200,000,000 о-
мы. Сега това число най-малко ся е у-
двоило, и заедно съ омижи коѣто ся
произвожда отъ езера-та и отъ мор-
скѣ водѣ, то ся вѣскачва близо до
4,000,000,000 омы.

Малко ся знае за начинъ-тъ по кой-
то ся е образувала каменна-та соль.
Види ся че пластовѣ-тъ въ нѣкои ру-
дницы сѣ были стапѣли чрѣзъ изсу-
шаваніе-то на морскѣ водѣ, отдѣлена
отъ морета-та; но въ други рудницы
пластовѣ-тъ сѣ отвѣстны, и не е въз-
можно да ся разбере какъ може това
да стане чрѣзъ испарѣние-то на водѣ.
Пластовѣ соль ся намѣрватъ въ слое-
тъ на почти всички-тъ геологическы
періоды. Морска-та соль ся прави по
единъ или по другъ отъ слѣдующы-тъ
три начини: 1, чрѣзъ извѣтряваніе-то
на солѣнѣ водѣ съ слѣнчовѣ топи-
нѣ; 2, чрѣзъ искусствено извѣтря-
ваніе, и 3, чрѣзъ смързваніе. По пѣр-
вий-тъ начинъ, ископаватъ плитки тра-
повѣ или бары покрай нѣкое море или
солѣно езеро, и ги съединяватъ съ
малкы вадичкы. Дѣно-то и страны-тъ
на тѣзи траповѣ ся измазватъ съ гип-
нѣ. Кагато ставатъ приливи, вода отъ
море-то ся пуца да влѣзе въ тѣхъ и
ся затваря тамъ да извѣтрява; слѣдъ
испарѣние-то на водѣ-тъ, соль-та о-
ставя на дѣно-то на траповѣ-тъ. Този
е най-простый-тъ начинъ за правѣне
морскѣ соль и ся употрѣблява по вси-
чкы-тъ южны страны. По второй-тъ
начинъ сипватъ солѣнѣ водѣ въ сѣж-
дове и ѣ испаряватъ искусствено съ
огненнѣ топили. По третій-тъ начинъ,
морска-та вода ся излага на голѣмѣ
студъ и ся смързнува; ледъ-тъ ся о-
бразува отгорѣ, а на дѣно-то на сѣж-
дове-тъ остава гѣста солѣна вода, ко-
ято послѣ ся излага на единъ отъ пѣр-
вы-тъ два начина.

На послѣдокъ единъ голѣмъ топъ ся е
направилъ въ Вулвичъ (Англія). Дѣл-
жина-та му е 27 крака, и уста-та му
2 крака. Гюле-то за този топъ е 450
омы и ся гърми съ 25 омы барутъ. За
пѣтѣніе-то му 12 чловѣци ся изис-
кватъ, и то става съ помощъ-тъ на
машины. Кагато ся грѣмѣлъ за пѣвъ
пѣтъ, гюле-то му влѣзло 45 крака
навжтрѣ въ единъ брѣгъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

КОНФЕРЕНЦІЯ-ТА.

Слѣдующы-тъ бѣлѣжки извѣщавы отъ
Таймсъ:

Разны мѣста сѣ ся споменѣли за съби-
раніе-то на конференціи-тъ като на прим.
Брюксель, Бернъ и Венеція. Въ нѣкои от-
ношенія добръ ще бѣде ако тя стане въ
нѣкое срѣдоточно мѣсто, така што прѣд-
ставители-тъ да можаѣ да иматъ по-лесно
сѣбощенія съ правительства-та си, но дѣло-
то което тя има да извърши е таково, що-
то тя трѣбва да стане въ Цѣградѣ. За да
има полза отъ конференціи-тъ, прѣдстави-
тели-тъ на Силы-тъ не трѣбва да ся зани-
маватъ съ общы теоріи, или съ отвѣченны
прѣдложенія, или съ системы които Мини-
стри-тъ сѣ измислили. За да направятъ
нѣщо полезно за Турціи трѣбва да дой-
датъ и да ся научатъ що е Турціи и каквы
сѣ народности-тъ които ѣ населяватъ. Тѣ
трѣбва да изучатъ характеръ-тъ, настояще-
то състояніе, нужды-тъ и желанія-та на
всѣхъ областъ, и тогава да наредятъ управ-
леніе-то ѣ и отношенія-та ѣ съ централ-
но-то Правительство съобразно съ тѣхъ.
Такыва свѣдѣнія може да ся получатъ най-
добръ въ Цѣградѣ.

Всѣхъ една отъ области-тъ има свои-тъ
си отличны черты, които конференціи-та
трѣбва да земе въ вниманіе и да дѣйстви-
ва спорѣдъ тѣхъ. Сърби-тъ ся различаватъ
твърдъ много отъ Черногорцы-тъ. Пѣрви-тъ
може да ся считатъ за честны, ако за-
държатъ онова което имаѣхъ прѣди войнѣ-
тъ. На Черногорцы-тъ, които сѣ толкова
наклонни къмъ войнѣ, трѣбва да ся даде
нѣщо за да ся държатъ мирни въ бѣдѣще,
и нужда ще стане за единъ тѣлкователь въ
Цѣградѣ, да изясни на конференціи-тъ то-
чно онова което тѣ искатъ.

Херцеговина различава отъ Босниѣ и тѣр-
дѣмъчѣнъ въпросъ ще бѣде да ся рѣши
какъ трѣбва да ся постаѣи съ голѣмо-то
Мусульманско населеніе въ неѣ. Ако тѣзи
Мусульмани да не бѣхъ отъ сѣщо-то пле-
ме, рѣшеніе-то на въпросъ-тъ щѣне да бѣ-
де по-лесно; но и тѣ сѣ Славяни и до
скоро тѣ сѣ были до нѣкадѣ въ сѣгашіе
отъ Христіанскы-тъ си сѣплеменныци. По-
слѣдни-тъ, обаче, по разны причини, не
цѣтъ да стоѣтъ вече мирни, и за това об-
щество-то трѣбва да ся прѣобразува. О-
бразованіе-то на Христіаны-тъ произвожда
общественно и политическо незадоволствіе,
което неизбѣжно ще продължава да сѣ-
ществува додѣго имъ ся даде равенство.
Какъ може това равенство да ся основе на
еднѣ здравѣ основѣ е въпросъ, коѣто кон-
ференціи-та трѣбва да рѣши, и за това
трудно дѣло тя ще има нуждѣ за свѣдѣніи,
които може да придобѣе въ Цѣградѣ.

Ако състояніе-то на Българіи ся земе
въ вниманіе отъ конференціи-тъ както е
твърдѣ вѣрно че ще ся земе, тя ще има
нуждѣ да изучи много нѣща. Що е Бълга-
риѣ, кѣдѣ ѣ сѣ граници-тъ, кои сѣ Бълга-
ри-тъ, що искатъ тѣ, до колко разны-тъ
ѣ окрѣжія сѣ были злѣ управляваны, и какъ
въ видъ управленіе ще задоволи народъ-
тъ. До колкото знаеѣ никой западенъ по-
литикъ не е още приготвенъ да отговори
на тѣзи въпросы.

Твърдѣ е важно што предлагамы-тъ
измѣненія въ управленіе-то на Турціи да
ся изложатъ ясно и точно прѣдъ конфе-
ренціи-тъ. Казва ся че Русіи приготвя у-
словія-та за миръ върху основѣ-тъ на Ан-
гліи-тъ прѣдложенія. Тѣ трѣбва да бѣ-
жатъ ясно и опрѣдѣлены. До сега Европѣ
е била оставена въ неизвѣстность относи-
телно до прѣобразованія-та, които бѣхъ
задоволити Русіи и двѣ-тъ ѣ сѣюзницы.
Не е извѣстно още какво Русіи ще иска
отъ В. Портѣ и одобрѣние-то на което тя
ще иска отъ други-тъ Силы. Види ни ся
че Русіи трѣбва сега да объяви точно що
иска, и тогава други-тъ Силы да могаѣ
да кажатъ да ѣ го одобряватъ или не. Я-
вно е че това бы было много по-добръ от-
колкото да ся употрѣблява едно таково из-
раженіе като *административна автономія*,
което може да ся тѣкува по толкова разны
начины.

ЛОРДЪ САЛИЗБЕРИ.

Лондон. Таймсъ пише слѣдующе-то за
Лордъ Сализбери, коѣто ся опрѣдѣля отъ
Англіи. Правительство да дѣйствува заедно

съ Съръ Хенри Еліота въ приближающъ-тъ
конференціи:

Отъ всичкы-тъ Министры той има най-
добры-тъ качества за да прѣдставлява Ан-
гліи въ тѣзи конференціи. Той е спосо-
бенъ да проумѣе и да оцѣни възгледѣ-тъ
на честны хора отъ други народности вър-
ху Источный-тъ Въпросъ; и той познава
толкова добръ исторіи-тъ на минѣло-то и
настоящы-тъ отношенія на Европѣи-тъ
Силы, што той не ще падне въ заблудѣ-
ніе да мисли че този въпросъ може да ся
рѣши исклучительно въ интересы-тъ на Ан-
гліи. Негова-та опытность ще му помогне
да избѣгне отъ заблудѣніи въ които дру-
гочѣе можаше да падне. Много Англичани
има които гледатъ на държавы-тъ въ свѣтъ-
тъ като на чифлици които принадлежатъ
на частны лица, и мислятъ че Правител-
ства-та иматъ сѣщый-тъ видъ права какъ
къто частны лица иматъ, и че чиста кра-
жба е да ся лишѣ една политическа Сила
отъ власть-тъ ѣ. Такова едно мнѣніе не
може да ся поддържи отъ Лордъ Сализбери,
коѣто занимава Секретарскѣ-тъ службѣ на
Индіи. Той знае колко често чловѣци сѣ
ся свалили отъ высокы службы, защото тѣ
не сѣ ги извършвали добръ, и какъ други
сѣ ся прѣвѣзнасли, защото сѣ ся пока-
звали да извършватъ длѣжности-тъ си вѣр-
но. Прочее, Секретарши-тъ на Индіи не ще
пріеме че единъ кой-да-е владѣтель има
неунищожио право да управлява злѣ еднѣ
кой-да-е странѣ. Положеніе-то, което
Лордъ Сализбери ще занимава въ конфе-
ренціи-тъ, ще бѣде твърдѣ важно. Съръ
Хенри Еліотъ може да му даде нѣкои по-
дробны свѣдѣнія, които сѣ необходимы за
успѣшенство-то на еднѣ системѣ
прѣобразованія, но въ размышленія-та на
конференціи-тъ, той е способенъ да мисли
и да дѣйствува и за себе си и за него. За
въ този случай той дѣйствително ще бѣде
Англіи-то Правительство въ Цѣградѣ. От-
говорность-та на положеніе-то му е голѣмо,
но той е снабденъ съ всичкы-тъ качества
за него.

Въпросъ-тъ дали В. Порта ще ся прѣд-
ставлява прѣзъ пѣрвы-тъ засѣданія на кон-
ференціи-тъ не е твърдѣ важенъ. Рано и-
ли късно конференціи-та ще прѣдложи нѣ-
кои точки на Турѣ. Правительство, и раз-
лика нѣма дали тѣ му сѣ прѣдставени въ
неѣ или отпослѣ чрѣзъ посланици-тъ на
Силы-тъ.

СЛАВЯНИ-ТЪ ВЪ АВСТРИИ.

Единъ дописникъ отъ Берлинъ пише слѣ-
дующе-то за Славяны-тъ въ Австріи:

Австрія ся бои че тя може да пострада
отъ установленіе-то на Славянско-то вла-
дѣчество въ Балканскы-тъ Полуостровѣ,
защото Славянско-то населеніе въ нейно-то
царство е многочисленно. Въ Австріи има
около 10,000,000 Германци, 5,000,000 Ун-
гарци, 3,000,000 Румѣни и повече отъ
16,000,000 Славяни. Въ случай че послѣ-
дни-тъ добѣжатъ повече вліаніе надъ дру-
гы-тъ, Румѣни-тъ, които не сѣ постоянни
въ политическы-тъ си мнѣнія и които сѣ
Православны, безъ съмнѣніе, ще дѣйстви-
ватъ заедно съ Славяны-тъ. Тогѣна 19,000,
000 души ще бѣдѣтъ противъ 15,000,000.
Ако пѣрви-тъ ся подкрѣпятъ отъ 80,000,000
души въ Русіи и 4,000,000 въ Балкан-
скы-тъ Полуостровѣ, тогава за вѣрваніе е
че Славянско-то населеніе ще придобѣе е-
дно вліаніе, което не ще ся ограничи само
въ истокъ. Като оставимъ настранѣ Поля-
ци-тъ въ западнѣ Галиціи, по-голѣма-та
часть отъ Австрійскы-тъ Славяны припо-
знаватъ Рускы-тъ Императоръ за главѣ
на тѣхно-то племе. Даже сега тѣ говорятъ
за велико-то бѣдѣще на Славяны-тъ по-
такъвъ начинъ што да ся проумѣва че Ав-
стрійско-то царство трѣбва или да ся раз-
снопѣли или да ся подчини на Руско-то
вліаніе. Тѣ считатъ образуваніе-то на едно
Славянско сѣюзничество въ Балканскы-тъ
Полуостровѣ само като начало на еднѣ си-
стемѣ, коѣто ще ся простре къмъ сѣверъ,
и коѣто ще употрѣби Маджары-тъ и нѣкои
отъ Германскы-тъ области въ интересы-тъ
на Славянско-то владѣчество. Испрѣди про-
тивоборство-то на Славяны-тъ съ Герман-
цы-тъ е было слабо, но на послѣдокъ то ся
е развило толкова што е станѣло едно ва-
жно дѣло.

Два способа има по които Австрійскы-тъ
Императоръ може да противоѣдѣствува на
това силно движеніе. Той може да ся

трудн да вджне и да развие Германски-тъ идеи и чувствования между Славяны-тъ, но отъ като Австрия ся побѣди отъ Германіи, тѣ съвършено е напустила тѣзи политикѣ. Понеже Германски-тъ подданици въ Австріи показватъ такова желание да ся съединятъ съ Германіи, Австрийско-то правителство не е било наклонно да насърчава Германски-тъ языкъ или Германскѣ-тъ образованности между оѣзи отъ подданици-тъ си, които не сѣ Германци. То ся е бояло отъ Германски-тъ наклонности повече отъ Славянски-тъ. Други-тъ способъ е да уллучи състояние-то на Славяны-тъ и да умножи богатство-то имъ, свободѣ-тъ имъ и образованность-тъ имъ така щото тѣ да не желаятъ да ся съединятъ съ Русіи. Този послѣдній-тъ способъ, обаче, е твърдѣ мѣченъ въ една Държавѣ, дѣто четири различни народности ся борятъ за върховенство. Отъ това е явно че ако панславизмъ-тъ ся осъществи на югъ, Австрийски-тъ Славяни ще желаятъ да зематъ участие въ него.

Това ся приема еднакво въ Австріи, Турциѣ и Русіи, и затова Пруссія трѣба да земе въ внимание каква ще бѣде политика-та на Австріи въ случай че едно такова панславистко движение ся случи на югъ. Понеже Славяни-тъ прѣобладаватъ покрай источни-тъ и южни-тъ ѣ границы, Австрія може-бы не ще може да задържи настояще-то си положение, и може да ся принуди да образува единъ тѣсенъ съюзъ или съ Русіи или съ Германіи. Възможно е да ся съедини съ послѣднѣ-тъ, по повечето е вѣрно че тя бы ся съединила съ първѣ-тъ т. е. съ Русіи. Ако бы Австрія да направи тѣсенъ политически съюзъ съ Германіи, опасность има че рано или късно тя ще ся присъедини на послѣднѣ-тъ и отдѣлно-то ѣ царство ще ся изгуби. Отъ другѣ странѣ, ако бы да стане прѣятелскы съюзникъ на Русіи, Славянско-то ѣ население ще ся задоволи и не ще желае да ся съедини съ Русіи. Ако бы Австрія да ся съедини съ Русіи, Германія ще ся намѣри въ опасно положение. Такыя въпроси занимаватъ сега умове-тъ на много образованы челоѣцы въ Германіи, и показватъ колко заплетены сѣ задачи-тъ свързаны съ рѣшеніе-то на источни-тъ въпросъ.

СЛОВО-ТО НА РУССКИЙ-ТЪ ИМПЕРАТОРЪ.

Въ минжлы-тъ си брой споменжмы нѣкои забѣлжкы отъ вѣстникъ-тъ *Нордъ* върху слово-то на Русский-тъ Императоръ, казано на 29 минжлаго въ Кремлинскій-тъ палатъ при приѣманіе-то му на първенцы-тъ и гражданы-тъ въ Москвѣ. Съдържаніе-то на това многословуто слово е слѣдующе-то:

Вый сте вече извѣстни че Турція е приѣла исканіе-то ми за едно прѣмиріе, тѣй щото да може да ся даде край на безполезно-то погубване на челоѣческы животъ въ Сърбіи и въ Черногорѣ. Въ неравнѣ-тъ борбѣ, която станѣ напослѣдокъ въ тѣзи княжества, Черногорци-тъ сѣ ся показвали юнаци, както тѣ выжгы сѣ ся показвали въ подобны обстоятелства. Сжщо-то, обаче, не може да ся каже за Сърбы-тъ, вопрѣки присѣтствіе-то въ редове-тъ имъ на наши-тъ волинцы, отъ които мнозина сѣ ся проѣли кръвь-тъ за Славянство-то. Азъ знамъ че, еднакво съ мене, цѣлый-тъ Русскій-народъ съчувствува най-силно състрадания-та на братѣ-та ни, които сѣ едно съ насъ по племе и по вѣрѣ. Но за мене интереси-тъ на самѣ Русіи трѣба да бѣдѣтъ выжгы най-сжжпы-тъ. Азъ быхъ желалъ дору до послѣднѣ-тъ минутѣ да въспрѣж проливаніе-то на Рускѣ-тъ кръвь. По тѣзи причинѣ азъ сѣмъ ся старалъ и ще ся стараѣмъ още да получѣмъ чрѣзъ миролюбивы средства уллученіе-то на сѣдѣж-тъ на всички-тъ Христіани въ Истокъ.

Наскоро една Конференція ще стане, въ коѣмъ всяка отъ 6-тъ Великы Силы ще има прѣдставитель, за да разсѣква условія-та на миръ-тъ. Най-искрено-то ми желаніе е щото всички-тъ великы Силы да додѣтъ до едно взаимно споразумѣніе. Но ако това не стане, — ако ний не можемъ да придобѣемъ достаточны поржчителства за исполненіе-то на онова, което ний имамъ право да искамы, — тогава, азъ сѣмъ твърдѣ рѣшенъ да дѣйствувамъ независимо, и сѣмъ убѣденъ че, въ такѣвъ случай, цѣлый-тъ Русский-тъ народъ ще отговори на призовѣж-тъ ми, ако виждамъ за нужно да имъ

направѣмъ, и ако честь-та на Русіи изнекѣ жертѣж-тъ. Азъ сѣмъ тоже убѣденъ че Москва ще бѣде първа-та да даде добръ примѣръ. Азъ ся надѣвамъ че Всемогущи-тъ Богъ ще ни помогне въ изыръване-то на свято-то ни посланіе.

Споредъ *Голосъ* слово-то на Императоръ-тъ ся приѣло съ най-въсхитително ржкоплѣсканіе.

ОКРѢЖНА-ТА НОТА НА КНЯЗЪ ГОРЧАКОВА.

Слѣдующа-та окрѣжна Нота ся е отпращана на 1-й того отъ Князь Горчакова до Рускы-тъ посланники при Европейскы-тъ дворове:

Плѣченны-тъ събитія, които сѣ окрѣвали Балканскій-тъ полуостровъ, дълбоко сѣмъ поклатили Европѣ. Кабинети-тъ сѣмъ ся съгласили и сѣмъ припознали нужность-тъ да турятъ край на това положеніе на работы-тъ за честь-тъ на челоѣчество-то и на общо-то спокойствіе. Тѣ сѣмъ спрѣли проливаніе-то на кръвь-тъ като сѣмъ надолжили едно прѣмиріе на двѣ-тъ страны, и сѣмъ ся съгласили да опрѣдѣлятъ основны-тъ върху които миръ-тъ трѣба да ся установи, за да ся дадѣтъ на Христіанскы-тъ населенія серіозны поржчителства противъ неоправимы-тъ злоупотрѣбленія на Турското управленіе, тѣй както и противъ необуздано-то своеволие на Турскы-тъ чиновники, и така Европѣ да ся обезпече отъ перидическо-то повръщаніе на тѣзи крѣпавы събитія.

Императорскій-тъ Кабинетъ е положилъ всички-тъ си усилія да ся съгласи съ великы-тъ Силы въ единъ въпросъ, дѣто политически-тъ интереси трѣба да ся изглаждатъ прѣдъ по-общъ интересъ за челоѣчество-то и за Европейско-то спокойствіе. Той не ще прѣнебрежи нищо отъ да направи онова което зависи отъ него, за да бы това съгласіе да достигне до едно серіозно и здраво слѣдствіе, което да отговаря на изискванія-та на публичнѣ-тъ свѣсть и на общи-тъ миръ.

Но додѣто дипломатія-та размышлява отъ единъ годинѣ насамъ за да приведе на дѣло желанія-та на Европѣ, Порта-та е по-выкала изъ дѣло-то на Азиѣ и на Африкѣ обучены и необучены войскы за да подигне Мусульманскій-тъ фанатизмъ и да смаже подъ тяжесть-тъ на число-то Христіанскы-тъ населенія които ся борятъ за сжществованіе-то си. Виновици-тъ на ужасны-тъ кланіи, които развѣдуважъ Европѣ, още не сѣмъ ся наказали, и тѣхныи-тъ примѣры и до този часъ распространява сжщы-тъ насилствія и варварства въ всички-тъ Турскѣ държавѣ и прѣдъ очи-тъ на възнегодунѣжъ Европѣ.

Въ тѣзи обстоятелства, Н. В. Императоръ-тъ, който е твърдо рѣшенъ отъ своѣ страны да ся труди да постигне чрѣзъ всички-тъ възможны средства начертанѣ-тъ цѣль отъ великы-тъ Силы, е видѣлъ за нужно да тури въ движеніе единъ часть отъ войскѣ-тъ си.

Н. И. Величество не иска войнѣж-тъ, и ще направи всичко което е възможно за да ѣмъ избѣгне. Но той е рѣшенъ никакъ да не ся спира додѣто начала-та припознаты за справедливы, челоѣческы и необходимы отъ цѣлѣ Европѣ, и на които общо-то чувство на Русіи сѣмъ ся присъединило сънай-голѣмѣж-тъ дѣятельность, не ся испугнѣтъ напълно и не ся оздравѣтъ чрѣзъ дѣйствителны поржчителства.

На край-тъ Князь Горчаковъ упълномощава Посланники-тъ да прочетѣтъ настоящѣ-тъ му Нотѣ на Министры-тъ на Външны-тъ Дѣла и да имъ оставятъ по едно копіе отъ неѣж.

ОТГОВОРЪ-ТЪ НА КНЯЗЪ ГОРЧАКОВА ДО ЛОРДЪ ДЕРБИ.

Рускый-тъ посланникъ въ Лондонъ съобщилъ слѣдующе-то на Лордъ Дерби като отговоръ на депешѣж-тъ му отъ 18 минжлаго до Князь Горчакова.

Князь Горчаковъ споменува за усилія-та на Рускый-тъ Кабинетъ за упазваніе-то на миръ-тъ, като хвърля върху Англіѣж отговорность-тъ за спирање-то ѣ на съединеніе-то дѣйствіе на Силы-тъ чрѣзъ отхвърляніе-то на Берлинскій-тъ мемоаръ. Той одобрява желаніе-то ви за едно взаимно споразумѣніе, и общава подпорѣж-тъ на Русіи въ конференціѣж-тъ за постиганіе-

то на едно миролюбиво рѣшеніе. И дѣ-тъ Правителства сѣмъ сягласны за нужность-тъ да дадѣтъ край на плачевно-то положеніе на работы-тъ на Турциѣ, като придобѣятъ дѣйствително уллученіе на състояніе-то на Христіани-тъ чрѣзъ серіозны практичны мѣрѣжы и поржчителства за исполненіе-то имъ. Разногласіе сжществува относительно до средства-та за постиганіе-то на тѣзи цѣль. Правителство-то на Нейно Величество иска да сягласи тѣзи цѣль съ условія-та на договоръ-тъ отъ 1856, които постоянно сѣмъ распокѣсвали Европейско-то дѣйствіе, и така сѣмъ позволявали на Турциѣ да продължава единъ системѣ съсипателнѣж за Христіани-тъ и злощастнѣж за Европѣ-скій-тъ миръ. Той дава примѣры на отдаденіе отъ тѣзи условія, именно, намѣсваніе-то въ Сиріи, въ Съединены-тъ Княжества (Влахѣ-Моладавіѣ), въ Сърбіи, въ Критѣ, и напомня че Русіи прѣзъ послѣднѣ-тъ 20 години е прѣдизвѣствала на Европѣ за слѣдствія-та. Дѣла-та доказватъ сега неопровержимо че зло-то е неспѣлимо. Ако Силы-тъ желаятъ серіозны слѣдствія, тѣ трѣба да ся съгласятъ че независимость-тъ на Турциѣ ще ся подчини на поржчителства-та, които ся изискватъ отъ челоѣчество-то, отъ Христіанскѣ Европѣ и отъ интересы-тъ на миръ-тъ. Порта-та най-напрѣдъ като е нарушила задѣжненія-та на договоръ-тъ отъ 1856, Европѣ има право и длѣжность да диктува единичкы-тъ условія върху които тя ще поддѣржа политическо-то застойчиво положеніе и да дѣйствува за Портѣж-тъ. Русіи не може да приѣме такыя половинѣ мѣрѣжы какѣж сѣмъ противодѣйствували на Руско-то вътрѣшно спокойствіе и благоденствіе. Тя счита въпросъ-тъ отъ общы интересы, и усърдно иска Европѣ-ско-то съгласіе за миролюбиво-то му рѣшеніе. Тя ѣма исключителны интересы, и е дала най-серіозны увѣренія за това. Князь Горчаковъ иска обнародваніе-то на рапортъ-тъ на Лордъ Лотѣжъ и разговоръ-тъ му съ Императоръ-тъ. Той свѣршва като изразява надеждѣ че дѣ-тъ Правителства ще додѣтъ до едно общо споразумѣніе за миролюбиво-то рѣшеніе на Источны-тъ работы.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Особенный-тъ министерскы и общы Съвѣтъ, който станѣ на Портѣж-тъ минжла-та сжбота, рѣшилъ щото Турція да приѣме Англіискы-тъ прѣдложенія за единъ конференціѣ безъ прѣдпазваніе. Сѣветъ паша, министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, че прѣдставлява Портѣж-тъ въ неѣж като първыи турскы пълномощникъ. За вторыи-тъ прѣдставитель ся мысли да бѣде или Серверъ паша, министръ-тъ на Общы-тъ сграды, или Садѣжъ паша, настоящий-тъ турскы посланникъ въ Паризѣ.

Споредъ *Л. Хералдъ* Грѣци-тъ подписывали прошенія въ разны части на Румели, които щѣли да подадѣтъ на Портѣж-тъ чрѣзъ Патріархъ-тъ си. Въ тѣзи прошенія тѣ слѣдъ като излагатъ че до сега въ Турскѣж-тъ Държавѣ правдини сѣмъ ся давали на всички-тъ раи безъ разликѣ, доказватъ че ще бѣде несправедливо и опасно ако ся дадѣтъ сега исключителны правдини само на едно племе отъ Турскы-тъ Христіанскы подданици, и изразяватъ надеждѣ че Порта-та не ще даде ухо на внушенія, които ѣ ся правятъ въ този мыслѣ.

Англіискый-тъ генералный консулъ въ Одессѣ е телеграфисалъ на генералный-тъ консулъ въ Цѣградъ че корабнѣ-тъ които отиватъ за Одессѣ, Керчь, Севастополь и Оджакѣж, трѣба да ся спиратъ прѣдъ стражарицѣж-тъ, която ще ги прѣвожда прѣзъ торпиды-тъ, които сѣмъ ся положили отъ Руско-то Правителство.

Въ Русіи ся запрѣтило износаніе-то на коніе вынѣ отъ държавѣж-тъ.

Минжла-та седмица едно събраніе е станѣло отъ всички-тъ чуждестранны посланники въ Руско-то посолство.

Единъ телеграмъ извѣстива че Г-нѣ Тица, главный-тъ Министръ въ Унгарскѣж-тъ Камарѣж, въ слово-то си отъ минжлы-тъ петѣж като казалъ че Правителство-то въ настоящы-тъ обстоятелства не може да бж-

де повече изясненія за Источны-тъ прибавилъ слѣдующе-то:

Послѣдно-то слово на Русский-тъ раторъ не съдѣржа ни една думѣж стро-Унгаріи, и слѣдовательно тѣ да ся счита като заплашена. Правителство е зело положеніе-то си въ Истокѣ. Въпросъ, и това положеніе то ще жа. То счита още за своѣмъ длѣж конференціѣж-тъ, която ще стане въ да направи всичко щото може за не-то на миръ-тъ и на интересы Австро-Унгарскѣж-тъ Монархіѣж въ тѣ обстоятелства.

Сердаръ Екремъ Абдулъ Керимъ началникъ-тъ на Турскы-тъ войскы въсползуванъ отъ прѣмиріе-го, въ ся е завѣржалъ въ столицѣж-тъ. Редѣша, Сераскерпѣж-тъ, и ѣколко военници сѣмъ отишли да го посрѣщѣжъ желѣзницѣж-тъ до Чорѣж.

Единъ телеграмъ отъ Паризѣж че Лордъ Сализбери, Англіискый-тъ прѣдставитель за въ конференціѣж-тъ, на пятѣ-тъ си за Цариградѣж, щѣ тиде въ Берлинѣ за да ся срѣщѣ манскій-тъ Императоръ и съ князѣ Б и оттамъ въ Виѣнѣж.

Инвалиды Русѣ въ листѣ-тъ си того обнародва единъ указъ на който заповѣда щото една часть отъ сѣмъж-тъ войскѣж на Югѣ да бѣде попятъ. Тѣзи войскѣж състоѣтъ отъ пѣшицы и отъ 26,700 конницы съ пове. Тя е расподѣлена на отдѣлы намира въ Киѣвъ, Одессѣж и Харковѣж.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШИ.

Лондонъ, 4 Ноем. — Лордъ Бикъ (Г. Дизраели) ся е повывалъ по телеграфѣж отъ Бирмингамъ (дѣто отишелъ сжщеніе) за Лондонъ отъ другари въ Кабинетъ-тъ съ цѣль за разнѣж върху Источны-тъ работы.

Глобъ казва: «Наукамы ся отъ источникъ, ако и да не е официалны табурѣ пѣшицы, 7 алая конницы и 8

ставляватъ първѣж-тъ Англіискѣж во въ Истокѣ, въ случай че испращаніе стане нужно».

Букѣреѣж, 4 Ноем. — Румжиско-вителство прѣдставило на Парламентѣж-тъ си писма. Послѣ ся кажалъ адресъ-тъ даденъ въ отговоръ на Князѣ Карла. Този адресъ на върху нужность-тъ за единъ строитѣжж неутралность на Румжніи, бравалъ мѣрѣжы-тъ зеты отъ Правителство.

Паризѣж, 5 Ноем. — Англіѣ и Русіѣ вѣтъ дѣятельно военны-тъ си приготѣж.

С.-Петербургѣж, 5 Ноем. — Ру Императоръ, слѣдъ единъ прѣглѣдъ скы-тъ въ С.-Петербургѣж, отпращѣж чиновники-тъ и казалъ: «Желѣ добѣж сподѣжж на главны-тъ командиры войскѣж-тъ».

Лондонъ, 5 Ноем. — Въорѣжа продължава да става въ единъ голѣмъ мѣрѣ. Заповѣди сѣмъ ся дали въ Вулѣж арсеналъ за да ся правятъ по 2,000 фишцы въ седмицѣж-тъ. Всичкы-тъ сѣмъ военни и морскы чиновники, които въ распусъ, сѣмъ ся повывали до службы-тъ си.

Пѣща, 5 Ноем. — Г-нѣ Тица, главный-тъ Министръ въ Унгарскѣж-тъ Камарѣж, отговоръ на нѣкои въпросы върху нѣ-тъ работы, казалъ че голѣма опасность може да падне на народны-тъ прѣдставители, ако тѣ въ настоящѣж-тъ не ся покажатъ умѣренны и доѣрѣж Правителство-то.

Калкута, 8 Ноемѣж. — Калкутскы стиници извѣстиватъ че Лордъ Литлѣ прѣдставитель-тъ на Индіѣж, ся припращѣж войскы въ Египетѣж, при по-то на войнѣж.

Римъ, 8 Ноемѣж. — Слово-то, което діанскый-тъ царъ казалъ при отпращаніи на парламентъ-тъ, утвърдява че Италия намира въ най-добры отношения съ тѣ Силы, и ся надѣва че Европѣж миръ ще ся поддѣржа.

Редакторъ Т. Л. Байнгтовъ.

Въ печатницѣж-тъ на Д. АРАМАЖ. Въ Печатницѣж-тъ на Д. АРАМАЖ.